

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การจัดการเรือแม่ของผู้ประกอบการในเขตจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรือแม่ ของผู้ประกอบการเรือแม่ และเพื่อศึกษาปัญหาด้านต่างๆ ในการจัดการเรือแม่

การศึกษาในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการออกแบบสอบถามผู้ประกอบการเรือแม่ ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 17 ราย ซึ่งมีจำนวนเรือแม่ทั้งสิ้น 39 ลำ วิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ผลการศึกษาการจัดการเรือแม่ พบว่าผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด มีประสบการณ์และระยะเวลาที่ดำเนินธุรกิจเรือแม่มาประมาณ 6-10 ปี ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของเรือแม่จำนวน 2 ลำ เป็นและมีขนาดระวางบรรทุก 1,200-1,500 ตัน

ด้านการจัดการ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจเรือแม่เพราะจำเป็นต้องมีเรือแม่เพื่อบรรทุกสินค้าส่วนตัวน้ำของตนเอง มีแผนกลยุทธ์ตามสถานการณ์เป็นหลัก มีโครงสร้างองค์การแบบเป็นทางการ มีขั้นตอนการทำงานชัดเจนทุกแผนก มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ และมีการให้ผลประโยชน์ในรูปแบบเงินและอื่นๆแก่พนักงานนอกเหนือจากเงินเดือน

ด้านบัญชีและการเงิน พบว่าธุรกิจเรือแม่ทั้งหมด มีระบบการบันทึกข้อมูลทางบัญชีของกิจการ มีการจัดทำงบดุล งบกำไรขาดทุน งบรายรับ-รายจ่าย ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำงบกระแสเงินสด และมีเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในธุรกิจต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 6-9 ล้านบาท

ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร พบว่าผู้ประกอบการเรือแม่ได้รับผลกระทบจากภายนอกที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ด้านการเมืองและกฎหมายของรัฐที่เรือแม่เข้าไปบรรทุกสินค้า ปังจ๊าย และแรงผลักดันภายในองค์กรที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของธุรกิจมากที่สุดคือ พนักงานลูกเรือเปลี่ยนงานบ่อย และปังจ๊ายจากเจ้าของกิจการและผู้ถือหุ้น

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการเรือแม่ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีประสบการณ์ด้านพาณิชย์นาวี ราคาน้ำมันและอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินมีความผันผวน ธุรกิจมีเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ ขาดสภาพคล่องทางการเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารสูง ปัญหาทำเทียบเรือไม่เพียงพอ และการกระทำผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ข้อค้นพบว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีการวางแผนล่วงหน้าด้านการจัดการทั่วไป มีการวางแผนระยะปานกลาง(1-3 ปี) มีการวางกลยุทธ์แบบตามสถานการณ์ ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์อาชีพเรือแม่ 6-10 ปี ส่วนใหญ่ประสบปัญหาคาดการณ์ขาดความชำนาญ น้ำมันมีราคาสูงและความเสี่ยงของราคาน้ำมันที่ผันผวน ผู้ประกอบการที่มีระยะในการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ 1-15 วัน ใช้แหล่งเงินระยะสั้นจากการกู้ยืมส่วนบุคคล มีการดอกเบี้ยเงินทุนระยะยาวต่ำกว่า 8 % ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกได้รับผลกระทบจากลูกค้าและเจ้าหน้าที่รัฐ

นอกจากนั้นยังได้พบว่าผู้ประกอบการที่จดทะเบียนบริษัทจำกัดที่มีหุ้นส่วนหลายคน ไม่ได้กำหนดนโยบายปันผล ผู้ประกอบการที่มีเรือแม่ 2 ลำ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่มีการวางแผนต้นทุนค่าน้ำมันราคาสูงและมีความผันผวน และผู้ประกอบการที่มีโครงสร้างเงินลงทุนจากหุ้นสามัญและหนี้สินระยะยาว ประสบปัญหาเงินทุนหมุนเวียนไม่พอ

The purposes of this research were to study the reefer vessel management of the entrepreneurs in Samut Sakhon, Samut Songkram and Samut Prakarn Province and to investigate the problems faced by the reefer vessel's entrepreneurs.

This study was done by collecting information using questionnaires from 17 reefer vessel's entrepreneurs which held totally 39 reefer vessels. The results were analyzed by descriptive statistics such as frequency, percentage and weighted average.

The results of this study were as follows. Most of the reefer vessel's entrepreneurs were male with the age of 41-50, graduated in Bachelor degree or higher. Most of their business were registered in the form of company limited with several shareholders. They had 6-10 years experienced in reefer vessel business, holding average of 2 reefer vessels with average holding capacity of 1,200-1,500 tons each vessel.

In management viewpoint, most of the reefer vessel entrepreneurs had business objective of carrying their owns fishery goods, they used the ad hoc strategic planning. Most of them had formal organization structure containing management division and job leveling divisions. They managed the business by their own staffs, pertaining clearly work procedures and giving authority to their staff. Most of them gave cash and non-cash incentives.

In the area of accounting and financial, most of them had their own accounting recording, they prepared balance sheet, profit & loss statement and income-expense budgeting. They did not have the cash flow statement and they carried on average cash of 6-9 million Baht.

In term of environment, most of them encountered political and legal force from the countries their vessel entered. The internal environment and driving force influenced the management mainly came from high turn over of crews and the intervention from shareholders.

Most of them had main problems on lacking naval related personnel, high oil price, fluctuation of oil price and currency exchange rate. They had inadequate cash flow and they were charged with high interest rate. Furthermore, they also had problem that current docking ports were not enough and problem of illegal practice from contacted the authorities.

The study found that most of the reefer vessel's entrepreneurs with Bachelor or higher degree graduation had advance planning in general management, medium term plan, ad hoc strategic planning. Most of the entrepreneurs with 6-10 years experience had problems on unskilled staffs, high oil price and oil price fluctuation. They had 1-15 days account receivable. They employed short-term loan. Interest charged on long term loan was less than 8%. For external environment, the management were influenced by their customer and government authorities.

Moreover, the entrepreneurs with several shareholders in a company-limited registration did not set any dividend policy. Most of the entrepreneurs with 2 reefer vessels did not have planning, faced high oil price and oil price fluctuation. The entrepreneurs with financing common stock and long term debt had a problem on insufficient cash flow.